

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye’de kadınlar normal şartlarda dahi hem iş hem de özel yaşamlarında erkek egemenliğine, ayrımcılığa, eşitsizliklere maruz kalmakta, kadınlar ve LGBT+’lar hayatın her alanında cinsiyetçi şiddetin muhatabı olmaktadır. Pandemi ile birlikte bu tablonun daha da ağırlaştığı, kadınların, LGBT+’ların yaşamlarına dönük saldırılarda cinsel, ekonomik, psikolojik, fiziki şiddetin boyutlarında ciddi artışlar olduğu gözlenmektedir. Türkiye’nin tarafı olduğu İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı yasanın etkin uygulanmadığı, İstanbul Sözleşmesi’nin 70. maddesi gereği Sözleşme’nin uygulanması konusundaki parlamenter denetim görevinin yerine getirilmediği ve GREVIO Raporu’nun resmi olarak Türkçeye çevrilmesi ve ilgili kurumlara dağıtılması yükümlülüğünün yerine getirilmediği, kadınlara ve LGBT+’lara yönelen erkek ve devlet şiddetinin önlenemediği bu koşullarda kadın örgütlerinin çağrısına uyarak şiddeti durduracak acil çözümler ile toplumsal cinsiyet eşitsizliğine son verecek bütüncül politikaları görüşmek amacıyla Anayasa’nın 98’inci maddesi, TBMM içtüzüğünün 101, 102 ve 103’üncü maddeleri gereğince TBMM Genel Kurulu’nda Genel Görüşme açılmasını saygıyla arz ve talep ederiz.

Kemalbay

Serpil KEMALBAY PEKGÖZEGÜ

İzmir Milletvekili

GEREKÇE

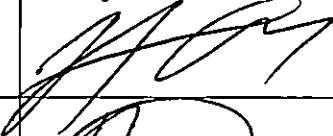
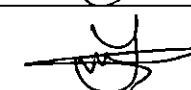
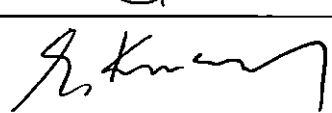
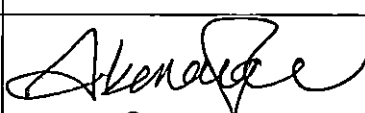
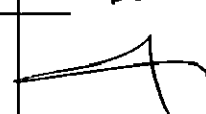
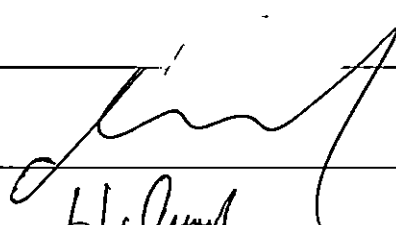
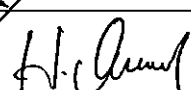
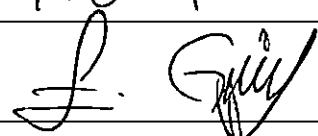
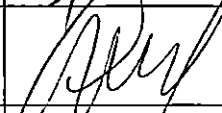
Cinsiyetçi şiddetin ortadan kaldırılması, önleyici tedbirlerin alınması, şiddetin nedenlerinin ve sonuçlarının araştırılması ve ilgili verilerin şeffaf bir şekilde raporlanarak izlenmesi, şiddete maruz kalan kadınlara, LGBT+'lara destek verilmesi Türkiye'nin de imzacısı olduğu uluslararası pek çok sözleşmede yer almakta ve bu konunun önemi vurgulanmaktadır.

Türkiye 2011 yılında "Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesine ve Bunlarla Mücadeleye dair sözleşme" olan İstanbul Sözleşmesini ilk imzalayan ve onaylayan ülke olarak yükümlülük üstlenmiştir. Buna rağmen sözleşmenin hayata geçirilmediğine dair pek çok rapor olduğu gibi, Eylem Uzman Grubu GREVIO'nun 15 Ekim 2018 tarihinde açıklanan Türkiye Raporu da resmi olarak Türkçeye çevrilmemiştir. GREVIO Raporu, pek çok tespit yanı sıra toplumsal cinsiyet eşitliğine dayalı şiddete ilişkin bildirim oranlarının değişikliğini eleştirirken, "sivil toplum kuruluşlarına yönelik özellikle de İstanbul Sözleşmesi ve onun ilkelerini destekleyen bağımsız kadın örgütlerine yönelik giderek artan, kısıtlayıcı koşullar nedeniyle de endişe duyduğunu belirtmiştir.

Günde en az üç kadının öldürülmesini "cinskrım" olarak değerlendiren Eşitlik İçin Kadın Platformu (EŞİK)'in "EŞİK GREVIO RAPORU MECLİS GÖREVE" başlıklı raporunda öneri ve talepleri dikkat çekicidir. Toplumsal cinsiyet eşitliği ilkesinin uygulamada gerçekleşmesini ve kadınlara yönelik ayrımcılık içeren uygulamaların ortadan kaldırılmasını sağlayan politika ve tedbirler geliştirilmesine ve politika ve tedbirlerin ciddi anlamda güçlendirilmesine ihtiyaç olduğunun belirtildiği raporda "Türk yetkili makamlarına, devlet aktörlerinin, algılanan ve iddia edilen güvenlik tehditlerine yanıt verirken uygulanan şiddet ve devletin düşmanı olarak görülen kadınlar veya bu kişilerle bağlantılı kadınlara (anne, eş, kız kardeş, kız evlat olsun) yönetilmiş şiddet dahil, her türlü durumda, yasadışı şiddete başvurmaktan imtina etmesi büyük önem taşımaktadır" denmekte, İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı şiddetle mücadele yasasının etkin uygulanması ve TBMM'nin özel gündemle toplanarak cinskrım boyutuna varan kadın cinayetlerini önlemesi için TBMM'yi göreve davet etmiştir.

Türkiye'nin tarafı olduğu İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı yasanın etkin uygulanmadığı, İstanbul Sözleşmesi'nin 70. maddesi gereği Sözleşme'nin uygulanması konusundaki parlamenter denetim görevinin yerine getirilmediği ve GREVIO Raporu'nun resmi olarak Türkçeye çevrilmesi ve ilgili kurumlara dağıtılması yükümlülüğünün yerine getirilmediği,

kadınlara ve LGBT+'lara yönelen erkek ve devlet Şiddetinin önlenemediği bu koşullarda kadın örgütlerinin çağrısına uyarak Şiddeti durduracak acil çözümlerin ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğine son verecek bütüncül politikaların ele alınarak görüşülmesi amacıyla Genel Görüşme açılması elzem olmaktadır.

1	MAHMUT TOĞRUL	GAZİANTEP	
2	SAİT DEDE	HAKKARİ	
3	HABİP EKSİK	İĞDIR	
4	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	
5	OYA ERSOY	İSTANBUL	
6	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
7	EROL KATIRCIOĞLU	İSTANBUL	
8	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
9	ALİ KENANOĞLU	İSTANBUL	
10	ZEYNEL ÖZEN	İSTANBUL	
11	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
12	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	
14	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
15	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
16	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
17	PERO DUNDAR	MARDİN	
18	RIDVAN TURAN	MERSİN	
19	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
20	AYŞE SÜRÜCÜ	ŞANLIURFA	